

nie mogę zezwolić na propozycje pełnomocników Rosyi Pruss i Austrii, i ob staje przy tych, które już komunikowałem konferencyi; Francya zachowuje sobie takie środki do wykonania traktatu zawartego z Belgiją, jakich wymagają jej prawa, zobowiązania i korzyści.

Ponieważ wyjątek ten datowany jest dnia 1. Października, a konferencya na dniu 4. b. m. znowu się naradzała, zdaje się że przedstawienia Anglii i Francyi nakłoniły sprzymierzeńców do zmiany ostatnich postanowień.

—*****—

(G.P.S.)

N I E M C Y.

Frankfort 7 Października.

Zgromadzenie związku Niemieckiego zajmuje się ciągle ustawami wojskowemi. Donoszą z Moguncyi, iż urządzenie dotyczące się tej związkowej twierdzy, już ukończono i jej gubernatorowi udzielono. Garnizon tej warowni podczas pokoju wynosić powinien najmniej 6000 wojska, w równej liczbie Austriackiego i Pruskiego. W czasie wojny najmniej 12,000 a kompletny wojenny garnizon obejmować ma 21,000 piechoty i 600 kawalerii. — Kontyngensa składające garnizon wojenny są następujące: Austriya 6700 piechoty i 300 kawalerii, Prussy 6700 piechoty i 300 kawalerii, Xięztwo Sasko-Wejmerskie 2010, piechoty, Xięztwo Sasko-Altenburskie 982 piechoty, Xięztwo Sasko-Koburg-Gotha 1366 piechoty, Xięztwo Sasko-Mejningen-Hildburghausen 1,150 piechoty, Xięztwo Anhalt-Dessau 529 piechoty, Xięztwo Anhalt-Köthen 325 piechoty, Xięztwo Hessen-Homburg 200 piechoty. Wielkie Xięztwo Hesse ma prawo dostawiać podczas pokoju jeden batalion piechoty do *Moguncyi*. Dowódce artylleryi warowni mianuje zawsze Austriya. Z resztą wszelkie wojska kontyngensowe składające garnizon jednakowych praw i opieki doznawać będą. Ogłoszenie twierdzy w stanie oblężenia może nastąpić z rozkazu Naczelnego wodza wojsk Związkowych, lub przez samo zgromadzenie związkowe, a w nagłej potrzebie zarząd twierdzy jest mocen to skutecznić. (G. W.)

G R E C Y A.

Wiadomość jakoby 100 Deputowanych wprowadzono z kongressu Greckiego, nie potwierdza się. Rzecz tak opowiada P. *Thiersch* radca nadworny J. M. Króla Bawarskiego »10 Sierpnia opuściłem *Nauplią*, i przybyłem 14 do Portu *Pyrgosi*, gdzieśmy kotwicę zarzucili. Miałem tu sposobność zagodzić spór

między *Hadszi Christos* i *Sessini* w sposób podobny. *Hadszi* przybył do małej eparchii *Pyrgos* w celu wybrania 30,000 piastrow dla wypłacenia swojemu wojsku zaległego żołdu. Ludzie jego dopuścili się wiele wykroczeń i gwałtów. Summa ta miała być z dziesięcin pobierana; lecz że *Hadszi* nie miał żadnego kwitu od rządu, poborca dziesięcin odmówił wypłaty, i szukał pomocy u *Sessini*ego. Ten udał się niebawnie do *Pyrgos* ażeby *Hadszi*ego zmusić do odstąpienia swoich żądań i opuszczenia *Eparchii*. Gdy przybył, jeszcze nie przyszło do nieprzyjacielskich kroków, ale *Eparchia* wiele ucierpiała przez nagromadzone wojska nieregularne. *Hadszi* z swojemi officerami przyjął mnie w *Pyrgos*. Udałem się do głównej kwatery *Sessini*ego gdzie mnie obsypano wszelkimi oznakami życzliwości i szacunku. Młody ten i dobrze myślący wojownik zgodził się zaraz na środki; porozumiano się z naczelnikami oddziałów, i jeszcze przed południem ugoda stanęła. (G.P.S.)

M E X Y K.

Wjadosości z *Madrytu* pod dniem 3 Października względem wygnania *Calomarde* są następujące: Od czasu choroby Królewskiej, stronnictwo Karlistowskie, na którego czele stał zawsze *Calomarde*, szukało sposobów osadzenia na tronie *Don Carlosa*. Stronnictwo Infancki sprzeciwiło się temu zamiarowi, grożąc połączeniem się z liberalistami. *Calomarde* wspierany od duchowieństwa i ochotników Królewskich, obstawał w całym komplecie gabinetowym przy swem przedsięwzięciu, co przyspieszyło jego upadek. Król bowiem dowiedziawszy się o tych intrygach, oddalił swego ulubieńca *Calomarde*, posyłając go na wygnanie do *Burgos*.

Dzienniki tutejsze opisują dawniejsze życie *Xięcia Broglie*, który jak wiadomo, był raz, lubo krótko, Ministrem za teraźniejszy dynastii. Przypominają, iż rozchodziło się pismo jego, w którym dawał 500 franków dla propagandy. Działo się to w ówczas, kiedy Pan *Guizot* będąc Ministrem spraw wewnętrznych, dozwolił zaciągania ludzi dla konstytucjonistów Hiszpańskich, co później przypisał republikanom. Odtąd jednak *Xiążę Broglie* dowiódł dostatecznie, iż wszelka dążność rewolucyjna jest obcą dla niego. On to nalegał w radzie gabinetowej, aby Król przyjął imię *Filipa VII*, i aby w herbie krajowym utrzymano lilie; bronił najuporczywiej dziedziczości Parostwa; zdając sprawę imieniem kommissyi Izby Parów, względem projektu do prawa o oddaleniu starszej linii *Burbonów* z kraju, radził wyrzucić to słowo *były Król*, a natomiast umieścić wyraz *Król*; był przeciwny zniesieniu obchodu żałobnego w dniu 21 Stycznia, i uznaniu officerów mianowanych za powtórnego rządu *Napoleona*. Z tego co się przytoczyło, wniesć można, w jakim duchu kierowałby nasz wydziałem spraw zewnętrznych. (G.)